

§ 5.

Til den i § 1 nævnte Banes Anlæg maa den samlede Udgift pr. Banemil ikke overstige 290,000 Kr. foruden de til Expropriationen af de paagjældende Arealer medgaaende Summer.

Til Banens Forsyning med Driftsmateriel, Inventar m. m. stilles der til Indenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til 50,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

§ 6.

Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark §§ 9, 10, — hvis Forfrist om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Genhold til nærværende Lovs §§ 2 og 3 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa de i denne Lov omhandlede Anlæg. Af de Materialier, der anvendes til Anlægene samt til Banernes Forsyning med Driftsmateriel, erlægges ingen Indførjelsstold.

§ 7.

Af de Udgifter, der medgaa til det i § 1 nævnte Anlæg, erstatte de i § 2 ommeldte Kommuner Statskassen 40,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Finantsaar, saaledes at Afdraget første Gang erlægges i det efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadfæstelsen af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det forøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge af denne Paragraf maatte blive paalignet bortfæstet eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Cieren, halvt af Fæsteren eller Forpagteren.

§ 8.

Til Bestridelse af de i Lovens § 5 ommeldte Udgifter ved Baneanlægget kan der af Statskassen i Finantsaaret 1889—90 anvendes indtil 1,000,000 Kr.

Sofus Høgstør.

Johannsen.